

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **I. Č.**, bytem U C. 224, U. H., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 8. 2013, č. j. 666 219 1294/47091-FD,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ČSSZ ze dne 5. 8. 2013, č. j. 666 219 1294/47091-FD **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobkyni částku 2.600 Kč k rukám právní zástupkyně Mgr. et Mgr. Michaely Semelové, LL.M., advokátky se sídlem Štefánikova 167, 760 01 Zlín, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 5. 8. 2013, č. j. 666 219 1294/47091-FD námitky žalobkyně byly zamítnuty a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne

27. 5. 2013, č. j. 666 219 1294, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, bylo potvrzeno.

O podané žalobě již Krajský soud v Brně jednou rozhodl – usnesením ze dne 30. 12. 2013, č. j. 22 Ad 43/2013-52, řízení zastavil. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně kasační stížnost, na jejímž základě Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 22. 10. 2014, č. j. 3 Ads 13/2014-29 usnesení Krajského soudu v Brně zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Krajský soud v Brně v návaznosti na stanovisko Nejvyššího správního soudu žádal žalobkyni o bližší konkretizaci a specifikaci jejího podání. Žalobkyně v podání ze dne 20. 12. 2013 sdělila: „*v případě, že soud bude postupovat dle ust. § 250h o.s.ř. a řízení po mém zpětvzetí řízení zastaví, přičemž napadené rozhodnutí správního orgánu pak pozbude účinnosti, tedy anuluje se a správní orgán následně rozhodne ve smyslu uvedeného závěru posudkové komise, tedy, že jsem invalidní, беру žalobu zpět*“. Neurčitost a nesrozumitelnost podání žalobkyně bylo vyjasněno při jednání konaném dne 28. 11. 2014, kdy prohlásila, že podáním ze dne 20. 12. 2013 neměla na mysli zpětvzetí předmětné žaloby a zastavení řízení. I nadále trvala na žalobě v plném rozsahu, ztotožnila se se skutkovým zjištěním i posudkovým závěrem, který učinila PK MPSV ČR v Brně v posudku ze dne 11. 12. 2013.

Zástupce žalované při jednání dne 28. 11. 2014 s ohledem na provedené dokazování ponechal rozhodnutí na úvaze soudu.

Z posudkové dokumentace OSSZ Uherské Hradiště bylo zjištěno, že posudkem ze dne 7. 5. 2013, byl potvrzen dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzované, jeho rozhodující příčinou bylo určeno demyelinizační onemocnění typu sclerosis multiplex, které bylo zařazeno pod kapitolu VI, položka 6a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %.

Žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2013 podala námitky, o nichž žalovaná rozhodla napadeným rozhodnutím ze dne 5. 8. 2013, sice tak, že námitky byly zamítnuty a přezkoumávané rozhodnutí žalované bylo potvrzeno. Vycházela z nového posouzení zdravotního stavu žalobkyně, sice posudku lékařky ČSSZ pracoviště Brno ze dne 31. 7. 2013, jímž byl učiněn shodný posudkový závěr tak, jak bylo provedeno i posudkem OSSZ Uherské Hradiště ze dne 7. 5. 2013.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 11. 12. 2013, dle kterého bylo konstatováno, že posuzovaná má zjištěno od roku 1998 onemocnění roztroušenou sklerózou, došlo k příznivé stabilizaci zdravotního stavu, avšak od května 2013 pocítovala zhoršení zdravotního stavu somatického i psychického, v červnu roku 2013 byla odeslána k neurologické hospitalizaci k aplikaci bolusu steroidů. Po jejich aplikaci došlo k přechodnému zlepšení zdravotního stavu, následně byla znovu hospitalizována pro bolesti břicha po aplikaci steroidů. Byla odeslána k další léčbě do Centra pro roztroušenou sklerózu Zlín, poprvé byla vyšetřena dne 17. 7. 2013, stav byl uzavřen jako atakovitá forma roztroušené sklerózy s progresí nálezů na MNR, bez poruchy mozkových nervů, s lehkou levostrannou symptomatologií, bez poruchy čítí, s normální chůzí, doporučena léčba Copaxonem. Následně po datu vydání napadeného rozhodnutí byly u posuzované provedeny ještě dvě neurologické kontroly, které však neprokazují zlepšení zdravotního stavu, trvá lehká levostranná hemipareza s narušením taxy, spastický typ chůze

zejména zleva, trvají mikční obtíže a prohlubují se potíže psychické. Byla zjištěna zvýšená psychická únavnost a nevykonnost, přetrvává úzkostné napětí, depresivní nastavení. Posudková komise s ohledem na skutečnost, že měla k dispozici i nálezy provedené po datu vydání napadeného rozhodnutí konstatovala, že ve zdravotním stavu posuzované nedošlo ke zlepšení neurologické symptomatologie – trvá lehká levostranná hemipareza, trvají projevy neurogenního močového měchýře a lehké mozečkové symptomatologie, včetně lehkých poruch citlivosti. Ve zdravotním stavu došlo k progresi potíží psychických, které mají charakter až lehkého organického psychosyndromu. Zhoršení zdravotního stavu posuzované bylo prokazatelné vyšetřením neurologickým ze dne 29. 5. 2013 a přes následnou léčbu ve vývoji onemocnění nedošlo k podstatnému zlepšení zdravotního stavu. K datu vydání napadeného rozhodnutí bylo u posuzované prokazatelné onemocnění roztroušenou sklerózou s progresí nálezu na magnetické rezonanci, s omezením celkové výkonnosti s vyjádřením kombinace více lehčích příznaků – tj. lehké levostranné hemiparezy, lehkých sfinkterových obtíží, lehké mozečkové symptomatologie, přes hodnocení dle EDSS 2,5 však posuzovaná dle objektivního neurologického nálezu splňuje kritéria pol. 6b, kapitoly VI, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s tím však, že byla stanovena horní hranice procentního pásma s ohledem na zjištěné potíže psychické a se zohledněním profesního vzdělání a zařazení posuzované. K dalším navýšení procentní sazby nebyl shledán objektivní důvod. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Šlo o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona se vznikem ode dne 29. 5. 2013.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Zásadní žalobní námitkou bylo nesprávné posouzení zdravotního stavu. Byl proto vyžádán posudek PK MPSV se sídlem v Brně ze dne 11. 12. 2014, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobkyně na základě všech existujících lékařských nálezů. Vůči samotnému posudku žalobkyně nevznesla námitky, plně se ztotožnila s učiněným posudkovým závěrem. Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, úplný, přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěry posudku činí tak napadené rozhodnutí žalované nesprávným a v rozporu se zákonem.

Soud proto ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí a vyslovil současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalované (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení zahrne žalovaná posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 11. 12. 2013, jímž žalobkyně je invalidní I. stupněm podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění ode dne 29. 5. 2013, mezi podklady pro nové rozhodnutí (§ 78 odst. 6 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byla úspěšná žalobkyně, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Odměna její advokátky a náhrada nákladů řízení, které vznikly v řízení o kasační stížnosti, byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, sice za 2 úkony právní služby po 1.000 Kč (§ 11 odst. 1 písm. a), d) citované vyhlášky), za 2x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 citované vyhlášky), tj. celkem 2.600 Kč bez DPH, neboť DPH nebylo účtováno, jelikož právní zástupkyně žalobkyně není plátcem DPH, jak uvedla ve sdělení NSS ze dne 5. 2. 2014, které je založeno ve spise NSS sp. zn. 3 Ads 13/2014.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. listopadu 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová